

Paul Celan
Halálfúga

*A hajnal fekete tejét isszuk este
isszuk délben és reggel, isszuk éjjel
isszuk és isszuk
sírt ásunk a szelekbe ott nem vagyunk szűken
Egy férfi él a házban kígyókkal játszik és ír
írja míg Németország besötétül aranyhajadat Margit
ír és kilép a házból villámlanak a csillagok és előfüttyenti a kopókat
előfüttyenti zsidóit parancsolom ássatok sírt a földbe
ti meg húzzátok zene kell a tánchoz*

*Hajnal fekete teje téged isszunk éjjel
téged isszunk reggel és délben téged isszunk este
isszunk és isszunk
Egy férfi él a házban kígyókkal játszik és ír
írja míg Németország besötétül aranyhajad Margit
Hamuhajad Szulamit sírt ásunk az egekbe ott nem vagyunk szűken*

*És kiált mélyebbre az ávót ti meg húzzátok halljam hogy énekeltek
megfogja övén a csatot a szemei kékek
mélyebbre az ávót ti meg húzzátok míg van aki táncol*

*Hajnal fekete teje téged isszunk éjjel
téged isszunk reggel és délben téged isszunk este
isszunk és isszunk
egy férfi él a házban aranyhajad Margit
hamuhajad Szulamit játszik a kígyókkal*

*És kiált lágyabban játszod a halált a halál német mester
kiált sötétebben szóljon a hegedű aztán mint a füst felszálltok a szélbe
aztán meglelítek sírokat a felhők között nem lesztek szűken*

*Hajnal fekete teje téged iszunk éjjel
és téged iszunk délben a halál egy német mester
téged iszunk este és reggel iszunk és iszunk
a halál egy német mester a szemei kékek
ólomgolyóval eltalál, sohasem téved
egy férfi él a házban aranyhajad Margit
ránk uszítja kopóit és mi kiástuk a sírt a szélben
kígyókkal játszik ez az ő álma a halál egy német mester*

*aranyhajad Margit
hamuhajad Szulamit*

Kései arcod előtt

*Kései arcod előtt
egyedül
járva az engem is
átváltoztató éjek közt,
valami eljött és megállt,
ami egykor már nálunk volt, nem
érintették gondolatok.*

A számok

*A számok, egy kötegben
a képek sorsával
és ellen-
sorsával.*

*A föléjük boruló
koponya, az
álomtalan halántékon
egy lédérfényű kalapács
énekli mindent
a világ ütemére.*

Utak tenyered

*Utak tenyered
árnyék-málladékában.*

*A négy-ujj-szántásból
kikaparom az
elkövesedett áldást.*

Föld felé énekelt árbocokkal

*Föld felé énekelt árbocokkal
úsznak az égi roncsok.*

*Fogaidat a deszkadalba
vájva megkapaszkodsz.*

*Te vagy a dal-
tartotta lobogó.*

*A LEÍRT kivájódik, a
kimondott, tengerzölden
égni kezd az öblökben,*

*a folyékonyvá vált
nevekben
magasba szöknek a romokban lakók,*

*az örökké tett seholban, itt,
a túl hangos harangok
emlékezetében ó hol?*

*aki
ezen
az árnyéknégyzeten
libeg, aki
alatta
felragyog, felragyog, felragyog?*